

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ-ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
Ν. Χ. ΓΕΡΟΧΡΗΣΤΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ: ΥΠΟ ΤΡΙΜΕΛΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
Ἐσωτερικοῦ Δραχμᾶς 60
Ἐξωτερικοῦ Διρ. Ἀγγλ. 1

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡ. 1
ΕΤΟΣ Α' ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 11

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ

29

ΙΟΥΝΙΟΥ 1930

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΕΛΕΥΘΕΡΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΑΝΤΗΣΙΝ ΚΑΙ ΟΛΙΓΗ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

Ἀνεγνώσαμεν τὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. Ι. Παλαμίδη. Ὁ κ. Παλαμίδης παραδέχεται κατ' ἀρχὴν τὴν ἱστορικὴν ἄλλως τε ἀλήθειαν, ὅτι ὁ εἰς τὰ ὄρεινὰ μέρη συνοικισμὸς τῆς Χαλκιδικῆς ὀφείλεται εἰς τοὺς λόγους ποῦ ἔχομεν ἀναφέρει, μόνον ποῦ ἐλησμόνησε νὰ προσθέσῃ ὅτι καὶ ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις διὰ τοὺς αὐτοὺς ἀκριβῶς λόγους, τοῦ φόβου τῶν παραλλίων, προὔτιμησε τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν Ταμείων στὰ βουνά.

Πιστεύει ἀκόμη ὁ κ. Παλαμίδης καὶ τὸ παραδεχόμεθα καὶ ἡμεῖς, ὅτι ἡ συγκοινωνία εἶνε μέσον θαυμάσιον πλουτισμοῦ καὶ πολιτισμοῦ. Ἐξ αὐτοῦ μᾶς ἐπιτρέπει βέβαια νὰ συμπεράνωμεν, ὅτι ὅσον περισσότεροι συνοικισμοὶ καὶ κάτοικοι ἐξυπηρετοῦνται διὰ τῆς συγκοινωνίας τόσο καὶ ἡ πρόοδος μεγαλυτέρα. Μᾶς λέγει ὁ κ. Παλαμίδης ὅτι, ὅλα τὰ παραδέχεται, ὅτι δικαίον ἔχομεν ἡμεῖς ἐδῶ κάτω.

Ἄλλὰ λέγει, πρέπει νὰ προτιμηθῇ ἡ κατασκευὴ τῶν ὁδῶν τῶν πεδινῶν μερῶν τῶν ὄρεινῶν; Καὶ προτιμᾷ τῶν ὄρεινῶν. Ἄς μὴ εἴμεθα ὅμως τόσο κατηγορηματικοί. Ἄς πιάσωμε πειὸ ψύχραιμα τὰ πράγματα.

Λέγετε στὴν ἀπάντησίν σας, ὅτι ἡ δευτέρα Ἐθνικὴ ὁδός, δηλ. ἡ ὁδὸς Θεσσαλονίκης-Ἀρναίας-Καρυῶν, ἐχαράχθη καὶ ὅτι πολὺ σύντομα θὰ εὑρίσκειται ὑπὸ κατασκευῆν. Θαυμάσια. Συμφωνότατοι. Λέγετε, ἀκόμη, ὅτι τὰ Μαδεμοχώρια, θὰ ἐξυπηρετοῦνται δι' αὐτῆς τῆς ὁδοῦ. Καὶ σ' αὐτὸ συμφωνοῖ. Μένει λοιπὸν νὰ πάρωμε ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴν ὁδὸν Θεσσαλονίκης-Ἀρναίας-Καρυῶν καὶ κάτω. Ἐχομεν τότε τὴν Γαλάτισταν, ἀλλ' αὐτὴ ἔχει δρόμον ὡραῖον καὶ συγκοινωνεῖ μὲ τὴν Θεσσαλονίκην. Μένει Ῥεσενίκι καὶ Πολύγυρος. Ναὶ ἢ ὄχι; Ναί.

Παρακάτω τώρα. Θ' ἀρχίσωμεν ὅπως θέλει καὶ ὁ Παραγραφογράφος τῆς «Φωνῆς». Ἀπὸ τὸ Νεοχώρι καὶ δώθε. Συναντοῦμε τριάντα χωριά καὶ ἔτσι... σκοντάφτουμε στὴν Ὁρμύλια, Νικήτην, Ἄγιον Νικόλαον. Σύμφωνοι, δὲν εἶνε ἔτσι; Ἐλησμονήσαμε μόνον μίαν μικρὴ λεπτομέρεια, τὸ ὅτι ὑπάρχει ἕνας ἀρκετὰ καλὸς δρόμος Μουδανιῶν-Πολυγύρου, γίνεται δὲ καὶ ἡ σχετικὴ γέφυρα ἐπὶ τοῦ Ὀλυνθίου ποταμοῦ.

Τώρα τί λέτε κ. Παλαμίδη; Ἐὰν ἐγίνετο δρόμος Θεσσαλονίκης-Μουδανιῶν-Βάλτης ποῦ θὰ ἐξυπηρετεῖ τόσα χωριά κατὰ τὴν διαδρομὴν του καὶ διεκλαδίζετο καὶ ἐπεξετείνετο μέχρις Ὁρμυλίας-Νικήτης-Ἄγ. Νικολάου, δὲν θὰ ἦτο πειὸ πρακτικὸ καὶ λογικὸ, ἀφοῦ μάλιστα θὰ ἐξυπηρετεῖτο εἰς ἴσον περιῶν χρόνον καὶ ὁ Πολύγυρος διὰ τῆς ὑπαρχούσης ὁδοῦ;

Γιὰ φαντασθῆτε ὅμως τὸν κάτοικο π. χ. τοῦ Ἄγ. Νικολάου, ὁ ὁποῖος θέλει νὰ ἐμπορευθῇ. Ἄς μὴ στὸ αὐτοκίνητο καὶ βαδίσῃ ἀπ' αὐτὸν τὸν δρόμον ποῦ λέμε ἡμεῖς, θὰ συναντήσῃ 50 καὶ πλέον χωριά.

Ἄν δὲν μπορέσῃ νὰ πωλήσῃ ἢ νὰ ἀγοράσῃ στὸ ἕνα, θὰ μπορέσῃ στὸ ἄλλο, στὸ ἄλλο. θὰ πηγαίη δηλ. μὲ 50 καὶ πλέον πιθανότητες. Ἐνῶ ἂν ὁ δρόμος γίη μὲσω Πολυγύρου, δὲν θὰ ἔχῃ παρὰ ἕνα δυὸ χωριά.

Χωρὶς νὰ ὑπολογίσωμεν καὶ τὸ ὅτι, ὅταν ξεκινήσῃ ἀπὸ τὸν δρόμον ποῦ λέμε ἡμεῖς καὶ τοῦ χαλάσῃ τὸ αὐτοκίνητον, κάπου θάχῃ νὰ πάη. Ἐνῶ ἀπὸ πάνω πρέπει

νὰ βαδίσῃ ὥρας ὀλοκλήρους γιὰ νὰ συναντήσῃ χωριό.

Ἄλλὰ γιὰ νὰ τελειώνωμεν ξέρετε τί θάλεγα; Ἐνα μεγάλο μέρος τῶν κτημάτων εἶνε κάτω στὰ καλύβια. Τί λέτε; Ἐνα μεγάλο μακροπρόθεσμο δάνειο καὶ μὴ βαθμιαία μετακινήσεις πρὸς τὰ κάτω δὲν θὰ μᾶς ἔκανε τὸν πειὸ συμπαγῆ καὶ εὐτυχῆ νομὸ ἢ ὑποδιοίκησι; Ὅχι συγκινήσεις ὅμως. Χρειαζέται ὀλίγη σκέψη καὶ ὀλίγη τόλμη καὶ ἀπόφασις καὶ σᾶς διαβεβαιῶ ὅτι θὰ ἡσυχάσωμεν καὶ θὰ εὐτυχίσωμεν ὅλοι.

Ὅσον διὰ τὸν κ. Τσιπινιᾶν, ἡ γνώμη του ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται ὀρθή. Ὅπως ἔγραψε ἀποδίδει τόσον τὴν κακοδαιμονίαν τῆς Χαλκιδικῆς ὅσον καὶ τὴν ἔλλειψιν συνεννοήσεως εἰς τὴν πλήρη ἔλλειψιν συγκοινωνίας.

Ἡμεῖς ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ἐνεργείας τῆς πρωτεύουσας τοῦ νομοῦ τόσο δι' ἄλλα ζητήματα ὅσον καὶ διὰ τὴν συγκοινωνίαν ἐλάβομεν ἀφορμὴν νὰ προτείνωμεν τὴν διαίρεσιν τῆς Χαλκιδικῆς. Σκεπτόμενοι ὡς ἑξῆς:

Συνήθως κάθε κατεύθυνσις κινήσεων δίδεται ἀπὸ κάποιαν ἀρχὴν καὶ γιὰ κάθε νομὸ ἡ πρωτεύουσα του. Ἀφοῦ λοιπὸν εἰς ἕνα τόσο σοβαρὸν ζήτημα, ὅπως τὸ τῆς συγκοινωνίας, ἡ πρωτεύουσα τοῦ νομοῦ ἐνήργησε σύμφωνα μόνον πρὸς τὰ ἀτομικά της συμφέροντα καὶ εἰς βάρος ὄλων τῶν ἄλλων, πῶς θὰ ἦτο δυνατόν νὰ βασιζώμεθα ἐπ' αὐτῆς;

Εἶνε ἡ θέσις τῆς πρωτεύουσας τέτοια ὥστε τὰ συμφέροντά της νὰ ἀντίκεινται εἰς τὰ συμφέροντα τῶν ἄλλων, θὰ ἔλεγείσως κανεῖς. Ἐστῶ. Ἄς φροντίσουν ἄλλοι ἀνεξαρτήτως τῆς ἔδρας τοῦ νομοῦ νὰ ἐνεργοῦν αὐτοβούλως διὰ τὰ ζητήματά των. Ἐδῶ ὅμως παρουσιάζεται ἄλλο πρόσκομμα. Πᾶσα ἐνέργεια πρέπει νὰ περνᾷ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς Πρωτεύουσας.

Καὶ σὶ διοικητικαὶ ἀρχαὶ εἶνε ἀνθρωπίνως ἀδύνατον νὰ μὴ παρασυρθοῦν ἀπὸ τὸ περιβάλλον τους, ὅταν μάλιστα δὲν γνωρίζουν τὰ πράγματα τοῦ νομοῦ ὀλοκλήρου. Καὶ ἔχομεν πρόσφατα δύο παραδείγματα. Ἐνα τοῦ Γεωργ. Συνεδρίου Μουδανιῶν διὰ τὸ ὁποῖον παρασυρθεῖς ὁ τότε νομάρχης, ἐκίνησε πάντα λίθον διὰ νὰ τὸ ἀνατρέψῃ, ἀνατρέψας τόσο ἐκεῖνο ὅσον καὶ ἑαυτὸν. Καὶ ἄλλο πειὸ πρόσφατο. Ἐνῶ ὅλη ἡ Χαλκιδική, ἡ νότιος τοῦλάχιστον ἀσχάλλουσα παρηκολούθει τὸ ζήτημα τῆς συγκοινωνίας, οἱ ἐντεταλμένοι πρὸς ὑποστήριξιν τῶν συμφερόντων τῆς Χαλκιδικῆς, ἀντὶ νὰ θελήσουν διὰ συννεφεομένους ἐκτὸς τοῦ Πολυγύρου κατοίκους, παρασυρθέντες ἀπὸ τὴν Πρωτεύουσαν, περιωρίζοντο εἰς καθήκοντα ἀστυάτρων, χαρακτηρίζοντες τὰ καθάρᾳ καὶ ἀκάθαρτα χωριά.

Καὶ ἀποκρυσταλλώνοντες τὴν θέσιν μας, θὰ ἐπροτεῖναμεν μίαν ὑποδιοίκησιν εἰς Ἀρναίαν ἢ Πολύγυρον καὶ μίαν ὑποδιοίκησιν εἰς Ὁρμύλιαν ἢ Ν. Μουδανιά.

Καὶ γιὰ τὸν πορθμὸ στὴν Ποτίδαια ὅλοι εἴμεθα σύμφωνοι ἐπὶ τούτου, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ γίη καὶ κρεμαστὴ γέφυρα ἀπὸ πάνω.

Πορταριά 14/6/30 Α. ΤΣΙΤΕΡ (ιατρός)

